

[Alfred Jensen.]

for mere end en sjettedel af lønnen for gifte og en trediedel for ugifte. Det burde ministeren have svaret på i stedet for at komme med alt det andet; det er dog kun propaganda, finansministeren benytter sig af, når han skal argumentere imod mine saglige bemærkninger.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg beklager, at jeg i farten under mine mere zoologiske betragtninger glemte at beskæftige mig med det ærede medlems bemærkninger om indkrævningen af skatterne; det ærede medlem har fuldstændig ret i, at det burde jeg have svaret på.

Jeg vil da indhente det forsømte ved at sige, at mig bekendt tales der altid mellem skattevæsenet og de pågældende skatteydere om opnåelse af en eller anden ordning. Jeg kan ikke have nogen mulighed for at tage stilling til det enkelte eksempel, det ærede medlem har nævnt. Jeg stiller mig yderst tvivlende overfor, at skattevæsenet, hvis den pågældende i forvejen har søgt en forhandling, en ordning med skattevæsenet, alligevel på tværs heraf skulle foretage en hårdhændet indkrævning hos en mand, der har været syg i længere tid. Hvis det ærede medlem har et sådant eksempel, ja, så egner det sig bedre til praktisk undersøgelse end til anvendelse heroppefra, hvor jeg i hvert fald ikke har nogen mulighed for at se på det i enkeltheder. Men har det ærede medlem et sådant eksempel på, at en mand er blevet mishandlet, ja, så kan der jo ses på det, det går jeg ud fra må gælde i alle den slags tilfælde, og jeg vil i hvert fald gerne være med til at se på et sådant enkelttilfælde. Men i de tilfælde, hvor der ikke mellem skatteydere og skattevæsen kan træffes nogen ordning, eller hvor den pågældende skatteyder undlader at medvirke til at træffe nogen ordning, må det være skattevæsenets pligt at sikre, i den udstrækning det er rimeligt, at en vis del af lønnen betales som skat. Man kan så diskutere, om det i det enkelte tilfælde er for meget eller for lidt. Jeg kender ikke disse enkelttilfælde og kan ikke kende dem, men det ærede medlem kan, hvis han støder på sådanne særlige tilfælde, komme med dem, og så kan man se nærmere på dem.

Jeg forstår, at det ærede medlem ville vende tilbage til sagen, hvis jeg ikke mødte med noget forslag herom. Det kan det ærede medlem jo gøre så ofte og så længe det ærede medlem vil. Jeg kan for mit vedkommende ikke lade mig diktere et standpunkt, fordi det ærede medlem har den opfattelse, at

en lovregel i denne henseende skulle være fornøden.

Det ærede medlem sagde, at mine betragtninger over pristallet havde den skævhed, at vi for de gamles vedkommende gav mere, end loven forudsatte. Det ærede medlem ved, at han taler usandt; det ærede medlem ved, at han i denne henseende kun har ret i denne ene ting, at vi, efter hvad vi har meddelt, søger at gennemføre en regulering af alders- og invalidemodtagernes rente pr. 1. oktober, hvor en reguleringsportion må tilkomme de gamle i stedet for som efter loven pr. 1. april. Men det ærede medlem ved, at vi ikke i denne henseende går udover pristallet. Hvorfor skal det ærede medlem så fremkomme med den modsatte påstand? Hvad skal det tjene til? Det kan det ærede medlem måske forklare.

Formanden: Det ærede medlem hr. Alfred Jensen har ordet for en kort bemærkning.

Alfred Jensen: Angående det sidste: det skal tjene til at vise, at den lovgivning og det pristal, vi har, er af en sådan beskaffenhed, at de, der skal leve af en alders- eller invaliderente, for øjeblikket er stillet sådan, at vi faktisk er nødt til at give dem en forbedring nu. Man kan sige: det er kun en forbedring, som de alligevel ville få om et halvt år. Ja, men hvis det pristal, vi har, virkelig havde været reelt, så ville jeg tro, at det kunne have holdt det halve år. Nu kan det ikke holde, og derfor kommer man med forslaget.

Finansministeren siger om det eksempel, jeg fremdrog, at jeg kunne jo komme til ham med det, så kunne han se på det. Ja, det kan jeg gøre, og det skal jeg gøre, ikke alene fordi jeg er blevet opfordret til det, men fordi jeg er interesseret i det. Og jeg kunne komme med mange eksempler, men jeg har draget spørgsmålet frem her, fordi det ikke drejer sig om et enkelt, isoleret tilfælde, men det drejer sig om hundredvis, ja, tusindvis af tilfælde hele landet over. Derfor er det ikke nok med, at man administrativt griber ind på et eller andet område og ser at klare en eller anden fejltagelse, for det er ikke det, det drejer sig om. Nej, her ligger sagen sådan, at vi må have regler, der beskytter de allerfattigste dele af befolkningen imod, at skattevæsenet får dem alt for voldsomt gennem skatteindeholdelse i deres lønninger.

Det var ikke nogen trusel fra min side, at jeg sagde, at jeg ville stille forslag. Jeg agter ikke at diktere finansministeren noget, det